

פרשת דברים – שבת קודש

(טו) וּלְמַכִּיר נָתַתִּי אֶת־הַגְּלָעָד:

טו ולמכיר, יהבית ית גלעד.

(טז) וְלְרְאוּבֵנִי וּלְגָדִי נָתַתִּי מִן־הַגְּלָעָד וְעַד־נַחַל אַרְנֹן תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבֹל וְעַד יַבֵּק הַנַּחַל גְּבֹל בְּנֵי עַמּוֹן:

טז ולשיבט ראובן ולשיבט גד יהבית מן גלעד, ועד נחלא דארנון, גו נחלא, ותחומיה ועד יבקא דנחלא, תחומא דבני עמון.

טז"י < תוך הנחל וגבל. כל הנחל ועד מעבר לשפתו, כלומר עד ועד בכלל ויותר מכאן:

(יז) וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וּגְבֹל מִכְנָזֶרֶת וְעַד יַם הָעֲרָבָה יַם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֵׁרֶת הַפְּסָגָה מִזֶּרְחָה:

יז ומישרא, וירדנא ותחומיה מגניסר, ועד ימא דמישרא ימא דמלחא, תחות משפך מי רמתא, מדנחא.

טז"י < מכנרת. מעבר הירדן המערבי היה ונחלת בני גד מעבר הירדן המזרחי ונפל בגורלם רחב הירדן כנגדה ועוד מעבר שפתו עד כנרת וזהו שנאמר והירדן וגבול הירדן ומעבר לו:

(יח) וְאַצּוּ אֶתְכֶם בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אַחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חִיל:

יח ופקידית יתכון, בעדנא ההוא למימר: יי אלהכון, יהב לכון ית ארעא הדא למירתה מזרזין תעברון קדם אחיכון בני ישראל, כל מזרז חילא.

טז"י < ואצו אתכם. לבני ראובן וגד היה מדבר: לפני אחיכם. הם היו הולכים לפני ישראל למלחמה, לפי שהיו גבורים, ואויבים נופלים לפניהם, שנאמר (דברים לג, כ) וטרף זרוע אף קדקד:

(יט) רַק נְשִׁיכֶם וּמַטְפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יִדְּעָתִי כִּי־מִקְנֶה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם:

יט לחד נשיכון וטפלכון, ובעירכון, ידענא, ארי בעיר סגי לכון יתבון, בקרויכון, דיהבית, לכון.

(כ) עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה | לְאַחֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתָם אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם:

כ עד דיניח יי לאחייכון, כותכון, ויירטון אף אנון, ית ארעא דיי אלהכון יהיב להון בעברא דירדנא; ותתובון, גבר לירתתיה, דיהבית, לכון.

(כא) וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הֲרֹאתָ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשָׁנִי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כִּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־הַמְּלָכֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה:

כא וית יהושוע פקידית, בעדנא ההוא למימר: עינך חזאה, ית כל דעבד יי אלהכון לתרין מלכיא האלין פין יעביד יי לכל מלכותא, דאת עבר לתמן.

(כב) לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם:

כב לא, תדחלון מנהון: ארי יי אלהכון, מימריה מגיח לכון.